

. اما در مورد افراد میانسال و مسن امکان دارد هفته ها طول بکشد تا فرد نیرو و احساس معمول و طبیعی خود را باز یابد .

استئومیالیت

(ویژه آموزش بیماران)

اگر فردی به ذات الریه مبتلا شد شانس بهبود آن تحت تاثیر شرایطی معینی است . اگر فرد جوان باشد، بیماری وی سریع مشخص شده باشد، دفاع بدن وی در برابر بیماری بخوبی عمل کند و عفونت هنوز گسترش پیدا نکرده باشد و فرد فاقد هر گونه بیماری دیگری باشد . شانس بهبود بیمار در وی بیشتر است.

در افراد جوان و سالم درمان زود رس با آنتی بیوتیک ها ، می تواند ذات الریه باکتریایی را درمان نموده، روند بهبود ذات الریه مایکوپلاسمایی را سرعت بخشیده و در صدی از موارد ذات الریه باکتریایی می تواند کمک کننده باشد . هنوز درمان قطعی برای ذات الریه ویروسی یافت نشده استاگرچه می توان در بعضی از موارد از داروهای ضد ویروسی استفاده نمود. بسیاری از بیماران نیز می توانند در داروخانه درمان شوند. دارویی که برای ذات الریه انتخاب می شود براساس قضاوت پزشک و ارگانیزم هایی است که سبب بروز ذات الریه شده اند. بعد از آنکه درجه حرارت بدن بیمار به حد طبیعی بازگشت، باز هم داروها باید براساس توصیه های پزشک ادامه پیدا کند.

چراکه امکان دارد ذات الریه مجدداً عود کند. گاهی اوقات امکان دارد عود مجدد بسیار شدیدتر از بیماری اولیه باشد. در کنار درمان های آنتی بیوتیکی باید به بیماران درمان های حمایتی نیز داده شود. گاهی اوقات باید به منظور افزایش اکسیژن خون به بیمار اکسیژن داده شود و در ضمن باید فرد یک رژیم غذایی مناسب به خصوص مایعات نیز داشته باشد.

در بعضی از موارد نیز باید به بیمار داروهایی داده شود که درد قفسه سینه را بهبود بخشیده و سرفه های شدید بیمار را آرام سازد. افراد جوانی که قدرت بدنی خوبی داشته باشند خیلی زود و در عرض یک هفته بعد از بهبودی از ذات الریه زندگی طبیعی خود را باز می یابند.

3sh-else-05-59

دفتر بهبود کیفیت - واحد آموزش به بیمار

آدرس: خیابان ری، خیابان شهید رضوی

منبع : برونر سوارث

کتابچه آموزش بیمار ال- کارینو

تاریخ بازنگری: پاییز ۹۷

تاریخ بازنگری بعدی: پاییز

پنومونی

ذات الریه (پنومونی) عفونت یا التهاب بسیار شدید ریه ها می باشد. در این بیماری جابجچه های هوایی موجود در ریه ها پر از چرک و سایر مواد مایع می شود و رسیدن اکسیژن به خون با مشکل مواجه می گردد. اگر اکسیژن موجود در خون شما کاهش یابد سلول های بدن شما به درستی کار انجام نخواهند داد . به همین علت و ثانویه به انتشار عفونت در داخل بدن، امکان دارد فرد بمیرد.تا سال ۱۹۳۶، ذات الریه اولین علت مرگ در ایالت متحده به حساب می آمد و بعد از آن با توجه به استفاده از آنتی بیوتیک ها این بیماری قابل کنترل شد. در سال ۲۰۰۰ ذات الریه همراه با آنفولانزا بعنوان هفتمین علت مرگ ها شناخته شده اند. ذات الریه از دو طریق می تواند ریه های شما را تحت تاثیر قرار دهد. ذات الریه لوبی (قطعه ای) که یک لوب یا قطعه ای بزرگ از ریه ها

را درگیر می کند و دیگری ذات الریه برونشی که کل ریه را بصورت مناطق کوچک اما منتشر درگیر می نماید. علت ذات الریه یک عامل منفرد نیست. این بیماری می تواند بیش از ۳۰ علت مختلف داشته باشد که پنج تا از شایعترین علل آن شامل علل باکتریایی، علل ویروسی، مایکوپلاسمایی ، سایر علل عفونی نظیر قارچ ها و ترکیبات شیمیایی مختلف می باشد.

ذات الریه باکتریایی:

این نوع ذات الریه می تواند هر فردی را در هر سنی مبتلا سازد. افراد الکلی و ناتوان، کسانی که عمل جراحی داشته اند، افرادی که دچار بیماری تنفسی یا عفونت های ویروسی هستند و افرادی که دارای نقص ایمنی هستند از جمله افرادی هستند که شانس بیشتری برای ابتلا به این بیماری دارند. آسپیراسیون از مجاری تنفسی فوقانی یا از انتشار خونی از کانون خارج ریوی است.

باکتری هایی ایجاد کننده ذات الریه در حلق بعضی از افراد سالم نیز یافت می شوند . زمانی که سیستم دفاعی بدن به هر علتی نظیر بیماری ، افزایش سن، سوء تغذیه، ناتوانی عمومی یا نقص ایمنی ضعیف می شود. این باکتری ها می توانند تکثیر یافته و منجر به بروز صدمات شدیدی شوند.

معمولاً زمانی که مقاومت بدن کاهش می یابد این باکتری ها به سمت ریه ها رفته و در آنجا سبب التهاب جابجچه های هوایی می شوند. امکان دارد قسمتی از یک لوب با یک لوب کامل و یا هر پنج لوب ریه ها بطور کامل از مایع پر شود. این عفونت به هر علت از طریق جریان خون منتشر شده و کل بدن را فرا می گیرد. نوعی باکتری بنام پنوموکوک شایعترین علت بروز ذات الریه باکتریایی می باشند. این نوع ذات الریه یکی از اشکال پنومونی است که دارای واکسن می باشد.

علائم:

شروع ذات الریه باکتریایی بسیار متغییر بوده و می تواند تدریجی یا یکباره باشد. در موارد بسیار شدید ممکن است بیمار دچار تب و لرز، درد شدید قفسه سینه و سرفه های خلطی به رنگ قرمز آجری یا سبز شود. دمای بدن ممکن است حتی به ۵/۴۰ درجه سانتی گراد نیز برسد فرد مقدار زیادی عرق کرده و تعداد تنفس و ضربان قلب افزایش می یابد . لب ها و بستر ناخن ها بعلت کاهش اکسیژن در خون به رنگ آبی متمایل می شود و سطح هوشیاری فرد نیز ممکن است افت پیدا کند و به فرد حالت گیجی دست دهد.

ذات الریه ویروسی

بنظر می رسد نیمی از موارد ذات الریه ها بعلت عوامل ویروسی باشد . هر روزه به تعداد ویروس هایی که می توانند منجر به عفونت های تنفسی شوند افزوده می گردد که اکثر آنها مجاری هوایی فوقانی را درگیر می کنند، اما بعضی دیگر نیز بخصوص در گروه سنی اطفال می توانند منجر به ذات الریه شوند. اکثر این موارد چندان جدی و خطرناک نبوده و بعد از یک مدت زمان کوتاه بهبود می یابند.

عفونت با ویروس آنفولانزا ممکن است بسیار شدید بوده و حتی گهگاهی منجر به مرگ شود. ویروس به ریه ها حمل کرده و در آنجا تکثیر می یابد ولی معمولاً علیرغم آنکه بافت ریه پر از مایع می شود علائم بسیار کم خواهند بود. معمولاً این ویروس افرادی را مبتلا می سازد که خود دارای بیماری های ریوی یا قلبی زمینه ای بوده و یا حامله هستند.

علائم

علائم اولیه ذات الریه ویروسی شبیه به علائم آنفولانزا می باشد که شامل: تب، سرفه های خشک، سردرد، درد عضلانی و ضعف می باشد. امکان دارد تب بالا رخ داده یا حتی لبها حالت آبی رنگ پیدا کنند. در موارد بسیار شدید، فرد به آسانی قادر به نفس کشیدن نیست و نیاز به هوا دارد . ذات الریه ویروسی گاهی اوقات امکان دارد همراه با وجود باکتری ها باشد و خود را بصورت علائم ذات الریه باکتریایی نشان دهد.

ذات الریه مایکوپلاسمایی

بدلیل علائم و یافته های بالینی نسبتاً متفاوت و بدلیل آنکه سیر این بیماری ذات الریه پنوموکوکی متفاوت می باشد. در ابتدا بنظر می رسد که این بیماری بدلیل یک یا چند ویروس ناشناخته ایجاد می شود و آنرا با نام (ذات الریه غیر معمول اولیه) می شناختند. در طی جنگ جهانی دوم عامل این بیماری شناخته شد. مایکوپلاسمها کوچکترین موجودات زنده ای هستند که می توانند خارج از سلول زندگی کنند ، بگونه ای که قابل طبقه بندی در رده باکتری ها یا ویروس ها نبوده اما به لحاظ بعضی خصوصیات شبیه به هر دو هستند . این نوع ذات الریه درجات مختلف داشته و می تواند خفیف یا بسیار شدید باشد

این عامل تمام گروه هاس سنی را مبتلا می سازد اما اطفال و نوجوانان را بیشتر و گاهی افراد مسن را مبتلا می کند. میزان مرگ حتی در موارد درمان نشده بسیار پایین می باشد.

علائم:

غال ترین علامت این بیماری سرفه هایی است که بتدریج بسیار شدید می شود. اما بندرت و گاهگاه همراه با تولید خلط سفید رنگ می باشد. تب و لرز رخ می دهد و در بعضی موارد امکان دارد تهوع و استفراغ دیده شود امکان دارد فرد دچار ضعف بسیار شدید شود که مدتها به طول می انجامد.